

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 (den foreslåede § 10 c).

b) Undtagelser fra reglerne om oplysningspligt og fortrydelsesret.

Det foreslås at undtage *køb af levnedsmidler og andre varer til løbende forbrug i husholdningen*, når varerne som led i organiseret og regelmæssig udbringning skal leveres til forbrugers hjem eller arbejdsplads. Dette svarer til direktivet, bortset fra, at direktivets undtagelsesbestemmelse ikke er begrænset til varer til forbrug i husholdningen. Da direktivets undtagelsesbestemmelse alene omfatter »dagligvarer«, er der dog formentlig i det væsentlige tale om en præcisering, og Justitsministeriet har fundet det rigtigt at medtage denne begrænsning under hensyn til den tilsvarende bestemmelse i den gældende lovs § 10, stk. 3, nr. 2, om undtagelser fra fortrydelsesretten ved fjernsalg og i § 5, stk. 3, nr. 4, om aftaler indgået uden for den erhvervsdrivendes faste forretningssted.

Umiddelbart kan det forekomme tvivlsomt, om der er grundlag for at behandle køb af dagligvarer, der skal leveres til forbrugeren som led i organiseret og regelmæssig udbringning, anderledes end f.eks. køb af dagligvarer, som forbrugeren selv henter i butikken bagefter. Direktivet giver imidlertid kun mulighed for at undtage de førstnævnte tilfælde, og alternativet til den foreslåede undtagelsesbestemmelse ville derfor være ikke at undtage nogen af tilfældene.

Den foreslåede undtagelsesbestemmelse bygger ligesom den gældende regel i lovens § 10, stk. 3, nr. 2, på en sondring mellem varer, som *forbruges* i husholdningen (f.eks. brændsel, fyringsolie, rengøringsmidler, affaldsposer, kaffefiltre, toiletpapir, papirservietter m.v.), og varer, som *bruges* i husholdningen (f.eks. køkken- og haveredskaber). Kun den førstnævnte kategori er undtaget fra reglerne om oplysningspligt og fortrydelsesret.

Undtagelsen omfatter kun køb af levnedsmidler og husholdningsvarer, og tøj er derfor ikke undtaget efter bestemmelsen, selv om det eventuelt er bestemt til én-gangsbrug.

I overensstemmelse med fjernsalgsdirektivets artikel 3, stk. 2, 2. led, foreslås det endvidere at undtage *aftaler om transport, indkvartering, forplejning og »fritidstilbud«* (direktivets formulering), når det fremgår af parternes aftale, hvilken dag eller inden for hvilket bestemt tidsrum den pågældende tjenesteydelse skal udføres.

Visse kombinationer af transport, indkvartering og/eller fritidsaktiviteter vil i stedet være omfattet af reglerne i lov om pakkerejser, jf. lovens § 2. Pakkerejseloven indeholder bl.a. regler om, hvilke oplysninger

rejsearrangøren skal give, og regler om afbestillingsret.

Det kan umiddelbart give anledning til tvivl, hvordan direktivets udtryk »forplejning« (i den engelske version: »catering«) skal forstås. Under de nordiske drøftelser om gennemførelsen af direktivet, jf. pkt. 2.3 ovenfor, har man fra norsk side oplyst, at Kommissionen som svar på en forespørgsel har udtalt, at direktivbestemmelsen må antages at finde anvendelse, uanset om maden m.v. leveres på en restaurant eller andre steder.

I overensstemmelse hermed er lovforslaget udformet således, at det præciseres, at undtagelsen for tjenesteydelser vedrørende forplejning omfatter både servering (på restaurant m.v.) og catering (forstået som levering af mad m.v. »ud af huset«).

Det kan også give anledning til tvivl, hvad der skal forstås ved direktivets formulering »fritidstilbud«. Det må dog formentlig lægges til grund, at undtagelsen skal forstås forholdsvis snævert, således at den tager sigte på aktiviteter, der kan betegnes som rekreative - f.eks. billetbestilling m.v. til biograf- eller teaterforestillinger, til sportsstævner, koncerter eller lignende begivenheder, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6 (den foreslåede § 10 d, nr. 3). Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Det kan umiddelbart synes vanskeligt at begrunde, at reglerne om de ovenfor nævnte tjenesteydelser skal være forskellige, afhængigt af, om der er aftalt et bestemt tidspunkt eller tidsrum for udførelsen, eller dette ikke er tilfældet. Direktivet giver imidlertid ikke mulighed for at undtage den sidstnævnte kategori.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 (de foreslåede §§ 10 d og 10 e, stk. 1, 1. led).

c) Yderligere undtagelser m.v. fra fortrydelsesretten.

I overensstemmelse med direktivet (artikel 6, stk. 3) foreslås der visse yderligere undtagelser fra fortrydelsesretten samt regler om, at fortrydelsesretten i visse tilfælde ophører, før fortrydelsesfristen er udløbet.

– Efter direktivet ophører fortrydelsesretten ved aftaler om tjenesteydelser, når udførelsen påbegyndes med forbrugers samtykke før udløbet af fortrydelsesfristen. Endvidere er der ikke fortrydelsesret, hvis en vare er fremstillet efter forbrugers specifikationer eller har fået et tydeligt personligt præg (bestillingskøb m.v.).

Det er karakteristisk for de fleste tjenesteydelser, at de - i modsætning til varer - ikke kan tilbagegives. Efter Justitsministeriets opfattelse bør der ved fjernsalg som hovedregel ikke være fortrydelsesret, efter at den erhvervsdrivende har påbegyndt udfø-